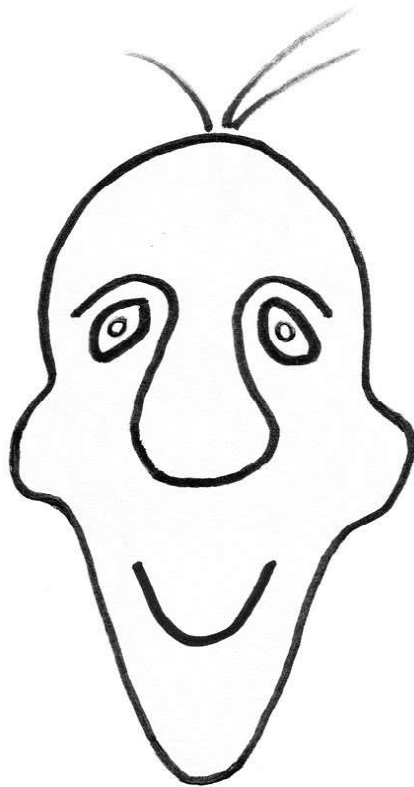

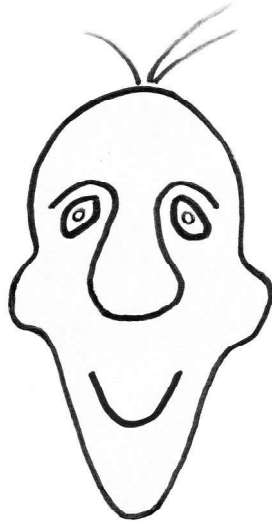
KÅRKALLEN

EIN SONGBAR TEIKNESERIE

Aktuelle tonar:
**Den dag kjem aldri
Og mannen ville fra nissen flytte**

Freddie Langrind

1

Det var ein kårkall som fabulerte
om dagar yre og eksalterte
då han var kjekkas og ho var kjei,
og dei var unge på Hurlumhei
bland tistelknoppar og timotei.

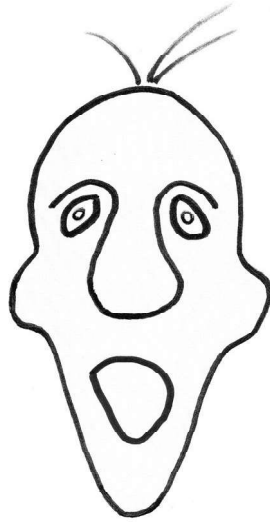
2

Det var ein kårkall som skulle lære,
han skjønte mykje, men ikkje bæret
då presten sto der og klokka klang,
og det vart orden og reglement.
Han var på bærtur og epleslang.

3

Det var ein kårkall som fann den meining
at to går saman i skjønn foreining;
den eine dristig som leiken geit,
den andre sindig på sikker leit,
og ein som gissar, og ho som veit.

KÅRKALL-STUBBAR

4

Det var ein kårkall som song i dusjen.
Han trudde kjerringa var i bushen,
og vatnet strøymde som varm applaus,
då lød det brått frå ei illsint taus:
Slepp no den vårkåte katta laus!

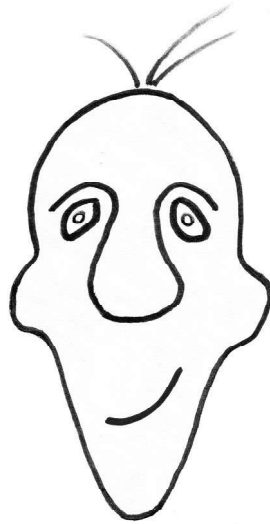
5

Det var ein kårkall i matbutikken,
aldeles nådelaut latt i stikken.
Dei andre halsa og sprang om kapp,
men motet svikta og håpet glapp
for ein som miste sin handlelapp.

6

Det var ein kårkall med vondt i ryggen,
som om han kjempa mot sjøve styggen.
Ein lækjar gav diagnosen nyss:
*Det her er hinmannens Judas-kyss
og bukseselar med tvinna kryss.*

KÅRKALL-STUBBAR

7

Det var ein kårkall som hadde teften,
han annonserte med sleivekjeften
for sau og søye og vær og bukk
og møkja-ange og høneklukk
og hestepærer for beiteplukk.

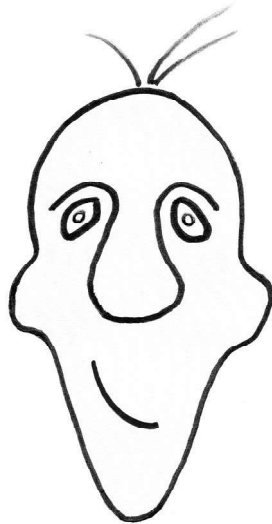
8

Det var ein kårkall som ville kule
og etablerte ein tiltaksskule
for folk med sol-stol og fiskestong,
som syng den fyrste og siste song
og finn opp krutet for n`te gong.

9

Det var ein kårkall av desse tverre
som gav si kravliste til Vårherre:
Eg vil ha vinger så eg kan fly
og bygge reiret i valfri sky,
og seie endeleg: Kykeliky!

KÅRKALL-STUBBAR

10

Det var ein kårkall som såg i spegel
naturens herjing og alders regel,
men det finst løysing på kvart problem,
det gjeld å finne eit godt system.
Han låner kjerringas nasa-krem.

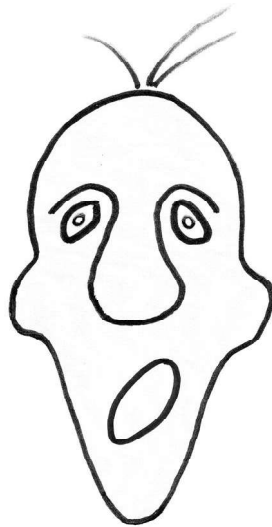
11

Det var ein kårkall som høyrde knirket,
det må ha kome frå lekamsvirket,
frå bein og hofte og nakkesleng,
då gjekk han slukøra til si seng
og song eit eldgamalt, trist refreng.

12

Det var ein kårkall i mimrelune,
han las eit stykke i dagens rune,
at somme kvinner, slik saka står,
var lei av bortdraging etter hår
og kravde omkamp til neste år.

KÅRKALL-STUBBAR

13

Det var ein kårkall som hadde vyar
som heimleg krossfarar og fornyar,
han ville springe på ferdafot,
men hans begeistring slo aldri rot,
for NAV og kjerringa stemte mot.

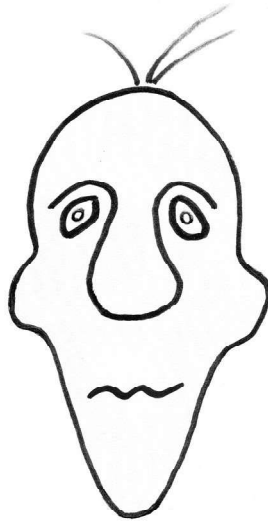
14

Det var ein kålkall som hadde føling
med gamle kunster, og utan nøling
så søkt`n opp gamal fryd og fred,
men mens hans famla i tid og sted
gjeikk heile dagdraumen nord og ned.

15

Det var ein kårkall som feira fryden,
han hadde vunne ein tur til syden.
Så fall då endeleg alt på plass.
Han pakka kjerringa og kompass,
og kjøpte flunkande ny madrass.

KÅRKALL-STUBBAR

16

Det var ein kårkall med bly i baken,
det var så vidt at han heldt seg vaken.
No sit han høgspent med stivna smil
i kamp med uro og håp og tvil,
for no har kjerringa lånt hans bil.

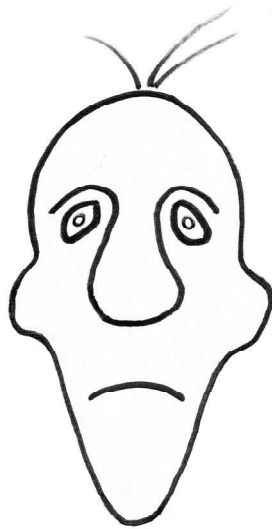
17

Det var ein kårkall med hest og kjerre,
og han var kjerringas eigen herre,
ein arbeidsdeling forutan brest
der ho var kjerra og han var hest;
slik lyder kårfolkets manifest.

18

Det var ein kårkall som fall i stavar
når han fekk for seg ein gamal travar,
ein song om jenta han aldri vann,
ho stakk no av med ein annan mann,
og ingen andre misunnte han.

KÅRKALL-STUBBAR

19

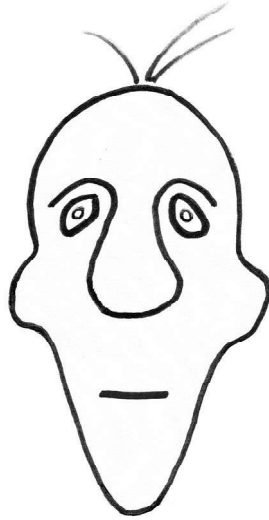
Det var ein kårkall på ville veger,
han var i farta som damejeger,
ho var frå Eid og ho var eit syn,
han følgde etter som sabla lyn,
men han vart lurt like opp i Stry...n.

20

Det var ein kårkall som gjekk på trynet,
og han var nøydd til å sjekke synet.
Då vart det kvitt der det før var svart.
Og han kom heim med kompass og kart.
Og kjerringa hadde skjegg og bart.

21

Det var ein kårkall som gjekk i dansen
med rette sansen og elegansen.
Og ho var lettbeint og mjuk og grann,
men fantasiane snart forsvann,
for under kjolen var dama mann.

22

Det var ein kårkall som ville flytte,
men ferda vart`n til inga nytte,
han ville flytte før han var daud,
det vart ein helvetes flyttesjau,
for kjerringa ville flytte au.

23

Det var ein kårkall som las avisa
og vart bekymra for pengekrisa,
men før han rakk til sin kapital
var hans formue ein desimal,
for kjerringa fann eit billeg-sal.

24

Det var ein kårkall som ville ete,
han trong til surmjølk og fleskebete,
men kom i drabeleg handgemeng
og omattfamning og kjempesleng,
for kjerringa ville ha`n i seng.